

ւատոյ, և զոր ասաց հայրապետն՝ հաւանեցաւ լեկաթն: (Երկու տեղն ալ Մոսկուայի տպագրութիւնը էջ 81 ունի լիկարե, իսկ փարիզները կը զնէ լեկարե, որ աւելի ուղիղ է): Բազմաթիւ անգամներ գործածած է Սկեռաքին (Պատասխանիք, տպ. Երուսաղէմ, 1865), էջ 8-11, 19-20, 22, 25, 27, 31, 32, 34, 38, 43, 45 են՝ լիկար ձևով:

— Լտ. legatus «դեսպան, պատգամաւոր» բառն է և կը նշանակէ «պապական նուիրակ», ինչպէս կը հասկնայ նաև Շահնազարեան: Հմտ. նաև հիմերէն Մխ. Դանու. անդ՝ էջ 7. Եկն ի կողմանցն յիտալիոյ և ի Հայրապետէն Հովմայ լիկաթ ըստ լատինացոց բարբառոյ, որ թարգմանի ի լեզուս մեր դեսպան, բայց ներգործութեան նուիրակ»:

(Շարունակելի)

Հ. ԱՅՏԵՆՆԱ

Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ՆԻԲԵԼՈՒՆԳՆԵՐՈՒՆ ԵՐԳԸ

□ ◻ ◻

(Շար. տես Բազմ. 1925, էջ 231)

ՎԵՅԵՐՈՐԴ ՊԱՏԱՀԱՐ

ԻՆՉՊԷՍ ԳՈՒՆԹԵՐ ԻՍԼԱՄՍԱ ԳՆԱՅ
ԲՐՈՒՆԶԻԼԳԻ ՀԱՄԱՐ

Նոր զբոյրցներ տարածուեցան Հռենի վրայ: Կան՝ կ'ըսէին՝ հեռուն չքնաղ շատ կոյսեր. Եւ քաջ Գունթերը կը խորհէր ունենալ շատ մ'անոնցմէ: Ասի բարի թընեցաւ. իր պետերուն՝ մարտիկներուն համարէն: Կար թագուհի մը ծովերու վրայ նստած. Նէսը նրմանը չըկար ոչ մի երկիր: Տարապալման գեղեցկութիւն մ'ունէր նէ, Միանգամայն ունէր և մեծ գորութիւն: Տէգով նէ Ժիր քաջերուն հետ կը մրցըր Գր կու գային իրեն՝ վառուած իր սիրով: Կը նետէր քար մ'հեռուն և երբ ետեւէն կը ցատքէր մեծ ոստումով: Ան որ կ'ըզմար

իր սիրոյն՝ պէտք էր որ երեք խաղի մէջ Յաղթահարէր անեղազոր այն տիկինն. Եթէ նոյն իսկ մէկ փորձին մէջ վերիպէր, Կը կտորէր անոր զըլուխն ուսերէն: Բան մ'որ աղշնակը շատ անգամ ըրեր էր: Ասպետը զայն Հռենոսի ափն իմացաւ. Գիտէր զայն շատ լաւ, և սակայն իր հոգին կը դառնար միշտ դէպ ի այն կինը չքնաղ. Նէրա համար յետոյ անթիւ գիցեալները Կորսընցուցին կեանքերին: Ո՛ր մը Գունթեր Նստեր էր իր մարդերուն հետ միասին, Եւ ամէն ոք կը մըտածէր թէ ինչ կին Պիտի կրնար առնել իրեն՝ տէրն իրենց, Որ ըլլար թէ իրեն պատշաճ, թէ երկրին: Խօսեցաւ պետը Հռենոսի. «Կ'ուզեմ ես Կոյսը կտրել և Բրունհիլդի քով երթալ, ինչ որ կ'ուզէ թող պատահի, փոյթըս չէ: Կեանքս իր սիրոյն համար կ'ուզեմ վրտանգել. Կ'ուզեմ մոռնիլ՝ եթէ չըլլայ նէ իմ կինս»: Ըսաւ Սիգֆրիդ. «Պէտք է որ միտքըդ փոխեմ. Զի այն բամբիշն ունի անգութ սովորոյթ, Որ շատ ուղի կ'ներստի անոր որ կ'ուզէ Տիրանալ իր սիրոյն: Շատ լաւ պիտի լլայ եթէ այդ անքը հրաժարիս ընելէ»:

Անոր Գունթեր արթայն տըլաւ պատասխան. «Երբեք չընծաւ կին մ'այնքան քաջ և հզօր, Որ մարտի մէջ՝ միայն ձեռքովս՝ չըկրնամ քանի նուանել»: — «Այդօրինակ մի խօսիք, Ըսաւ Սիգֆրիդ, ձեզ անծանօթ է իր ոյժն: Եթէ դուք չորս իսկ ըլլայիք, դուք պիտի ջըկրնայիք ինքզինքնիդ պահպանել Զարհուրելի իր մուրցքէն: Լըքեցէք Չեր Ժըրազիրը. ձեզ իբրեւ բարեկամ խորհուրդ կու տամ. դուք մահուընէ ճողպարիլ եթէ կ'ուզէք, թող չըզրաւէ ձեզ իր սէրն Եւ չըքաշէ չըտանի ձեզ կորուստի»:

— Նէ թող ըլլայ զօրաւոր՝ որչափ կ'ուզէ, Պիտի չկենամ ետ Բրունհիլդի երթալէ, Նզօքս չէ ինչ ալ որ ինծի հանդիպի: Իր շնաշխարհիկ գեղեցկութեանը համար Պէտք է ամէն բան փորձեմ. թերեւս ուզէ՝ եթէ Աստուած՝ հետըս Հռենի անփը զայս:

— Ահա խորհուրդս, ըսաւ Հազէն, Սիգֆրիդին Աղաչեցէք, որ վիցընէ ձեզի հետ Այդ Ժանըր բռն. իմ կարծիքս այս է, զի ան Գիտէ թէ ինչ վիճակի մէջ է այն կինն»:

Ըսաւ Գունթեր. «Կ'ուզեմ օգնել դուն ինծի, Ազնիւ Սիգֆրիդ, որ տիրանաւ այդ գեղին: Ըրէք քեզ ինչ որ կ'այնչեմ. և չքնաղ Այդ գեղն ինծի ես եթէ կին ունենամ,

Քեզ հանելու համար պատրաստ եմ սիրով
կենանք ու պատիւը ներթափանց վրտանգի»:

Սիգֆրիդը՝ որդին Սիգմունդի այսպես ըստաւ.
«Այնքան, եթէ ինձ միջանակ տաս լուս թորդ,
Զքնադ Քրիմհիլը՝ վեհապանն թագուհին:
Աշխատութեանս վարձ ուրիշ բան չեմ ուզեր»:

— Սիգֆրիդ, ըստե Գունթեր, կ'երդուում ձեռն
[ժերուդ

Մէջ, թող չքնադ Բրունհիլդը գայ այս երկիրն,
Քոյրըս կու տամ քեզ իբր կին, եւ իցիւ
Երջանիկ կենաք մ'ունենայիք ներա հետ»:

Քաջ մարտիկները երդուցնցան իրարու:
Անոնք շատ ծանրը խոնջէնքներ ունեցան՝
Մինչեւ չքնադ կոյսը բերին դէպ ի Հունի:
Քաջերն յետոյ մեծ վրտանգներ անցուցին:
Պատմութիւններ լըսեր եմ ես վայրենի
Անտառբերակ թըզուկներու վըրայօք,
Որոնք իրենց պաշտպանութեանը համար
Հրաշալի բանք մը կը կըրեն, Գլխանոց* ։
Կըրողը գայն՝ բոլորովին ազատ է
Հարուածներէ եւ վերքերէ: Չի տեսներ

Ոչ ոք այն անձը որ հագած է կապպէն.
Ինքը կրնայ լըսել՝ տեսնել. բայց ոչ ոք
չի նշմարեր գինքը. իր ոյժն ալ կ'ըլլայ
Հատ աւելի մեծ. զըրոյցն այսպէս կ'ըսէ:
Սիգֆրիդ պիտի կըրէր ուրեմն այդ կապպէն.
Զոր քաջ հերոսն անգամ մը շատ դժուարաւ
Ապշտպան էր Ալբրիխ անուն թըզուկին:
Ճանապարհի պատրաստութեան հետ էին
Քաջակորով եւ անվեհեր մարտիկներն:
Սիգֆրիդն հըզօր երբոր կապպէն կը կըրէր՝
Զարհուրելի ոյժ մը կու գար իր վըրան:
Ան տասներկու հոգիի ոյժ կը ստանար:
Մեծ արուեստով յաղթեց զոռոգ այն կընոջ:

Այս Գլխարկն այնպէս էր շինուած՝ որ դընողն
Ինչ որ ուզէր կ'ընէր՝ անտես ինքը միշտ:
Այս հնարքով էր որ յաղթեց Բրունհիլդին.
Անէ՛ք իրեն զժբախտութիւն պատահեց:

«Արէ, ըսէ ինձ, Սիգֆրիդ, չիւած դեռ ճամ.
Ո՛րքան մարտիկ պիտի տանինք հետերնիս [բայ,
Դէպ ի երկիրը Բրունհիլդի, որպէս զի
Պատուով իշնենք մինչեւ ասփնը ծովուն:
Երտուն հազար պիտի խմբուին հոս փութով»:

— Մենք ինչ բանակ ալ հետերնիս տանէինք,
Ըսաւ Սիգֆրիդ, այնքան վայրագ է դէռոյն,

Որ ամբողջ զոհ պիտի 'լլար իր մուլցքին:
Ձեզ պիտի լաւ խորհուրդ մը տամ, քաջ մարտիկ:
Ասպետական կարգով իշնենք Հունին ի վար.

Պիտ' անուանեմ ձեզ հետերնիս եկողներն.
Երկուք ուրիշ՝ մեր երկուքին հետ, այսպափ:
Այս կերպով մինք պիտի յաղթենք այդ կընոյ,
Անկէ յետոյ թող ինչ կ'ուզէ պատահի:
Զորսերէն մին ես պիտի 'լլամ, միւսը դուն,
Երորդն՝ Հազէն (պիտ' յաշողինք այս կերպով),
Զորորդը Գանկուարտը՝ մայրտիկն անահ՝ անվեհեր:
Պիտ' հազար մարդ մեզ չըկրնայ դիմադրել:

— Պիտ' ուզէի գիտնալ, ըսաւ թագաւորն,
Ճամբայ չեւած (որ կը լեցնէ զիս խիղով)
Ի՞նչ ըզգեստներ պէտք է որ մենք կըրէինք
Վէ՛հ Բրունհիլդի առջիւ. ըսէ ինձ, Սիգֆրիդ:

— Ամենագեղ զգեստներն որ մարդ գտաւ եր-
բըրունհիլդի երկիրը միշտ տարուեցան: [բեք՝
Պէտք է ուրեմն որ հարուստ ըզգեստներ
Կրենք կիներուն առջեւ, որպէս զի չըլլայ
Մեզի ամօթ՝ երբոր այս դէպքը պատմին»:

Բարի մարտիկն ըսաւ. «Երթամ պիտի շուտ
Սիրելի մօրս, տեսնեք կրնամ յարմարցնել
Որ նաժիշտներն իր գեղեցիկ օգնեն մեզ
Պատրաստելու զգեստներ, զոր մենք կըրէինք
Եւ պատիւով երեւայինք պերճ կոյսին»:

Այն ժամանակ ազնւորին խօսեցաւ
Հազէն. «Ինչո՞ւ համար ձեր մօրն ընէիք
Ատանկ խնդրանք. թող որ ուզան իմանայ
Ձեր քորը: Նէ այնքան լեցուն տաղանդով՝
Պիտի գիտնայ 'նորել մեզ պատշաճ ըզգեստներ»:

Գունթեր թըրոյն իմաց տըւաւ թէ տեսնել
Կ'ուզէին զինք՝ ինք եւ Սիգֆրիդ քաջ դիւցազն:
Անոնք չեկած՝ հազաւ զգեստներ գերահառչ:
Պետերուն գալն անհանդ չէր գեղուհոյն:
Հետեւորդներն հագած էին 'ստ պատշաճի:
Զորք իշխաններն յառաջ կու գան միասին:
Նէ լըսելուն պէս կ'ելլէ իր աթոռն,
Եւ կ'ընդունին համատուութեամբ գերազնիւ
Զքնադագեղ հիւրն ու եղբայրն հարազատ:

«Բարի եկաք, եղբայր իմ, դուք ու 'նկերնիդ:
Պիտի լըսեմ սիրով, վըրայ բերաւ կոյսն,
Ինչ բանն տեսչ որ դուք ունեք՝ հեռաւոր
Այդ արքունիքը երթալու: Ըսէք ինձ
Ինչ որ է ձեր խնդիրքն, ազնիւ մարտիկներ»:

Ըսաւ արքայն Գունթեր. «Ո՛վ կին, պիտի 'սեմս՝
Հակառակ մեր մեծ քաջութեան՝ մենք ունինք
Ծանր հոգեր: Երկվարել կ'ուզենք մենք
Շըքեղօրէն դէպ ի երկիր մ'անծանօթ:
Մեզի մեր այս ճամբորդութեանը համար
Կարելիոր են ճոխապանոց ըզգեստներ»:

* Tarnkappe, կամ Լո֊կ Kappe, գլխանոց մը, զոր
դնողը անտես կը մնար ուրիշներէ, եւ մեծ զօրութիւն կը
զգնուէր:

Պատասխանեց արքայազարմ օրիորդին.
« Իմ սիրելի, եղբայր, նստէ՛ք, եւ ըսէ՛ք
ինձ ո՛ր եւն այդ կիններն որոնց սէրը դուք
կը փնտրէ՞ք, եւ երկներե՞նք՝ որ ունին
իրենց զըլուխն ուրիշ պետերու բռնեց նէ
Ձեռքէն երկուս դիւցազներտիր քայէրունս.
Ձապոնք երկուքն առաւ տարաւ հոն ուր ինք
Նստեր էր ճոխ բարձերու վրայ (պէտք չեմ զայն
Մոռնալ բընաւ) ներկարակերո՞ւ ոսկեծիր:
- Կիններուն քով քաղցըր վայելք ունեցան:
Իրարու մէջ առին տըւին նայուածքներ
Խանդաղակաթ, ներշնչումներ սիրայինս.
Սիգֆրիդ դիւցազն իր սրտին մէջ կը կրէր զայն.
Իրեն համար նէ բուն իսկ իր մարմինն էր:
Յետոյ Քրիմֆիլդ չքանդն եղաւ քային կինս:

Արքայն Գուռթեր ըսաւ. « Ո՛վ իմ ազնիւ քոյրս,
Յաջողութիւն չի գտներ մեր ծըրագիրն
Եթէ երբեք մեզ չըհասնիք օգնութեանս:
Կ'ուզեմք մրցիլ մենք Իրունհիլդի երկրին մէջ:
Ուստի մեզի պէտք են չըքեղ ըզգեստներ
Որ կարենանք ներկայանալ կիններուն»:
Իշխանուհին ըսաւ. « Իմ շատ սիրելի
եղբայր, կրնաք վստահ ըլլալ լիովին
Իմ օգնութեանս վերայ. եւ ես պատրաստ եմ
Կռառայելու ձեզի. եթէ մերժէր մէկն
ինչ ալ ըլլայ ձեզի, առի պիտի լլար
Քրիմֆիլդի համար մեծ ցաւ. Գուռք պէտք չէք
ինձ աղաչանք ուղղել, ազնիւ ասպետներ:
Ազնուօրէն հրամայեցէք մանաւանդ:
Ինչ որ կ'ըզձաք՝ պատրաստ եմ ես ընելու,
Եւ հաճոյքովս: Ձքեաղ կոյսն այսպէս ըսաւ:

— Քոյր սիրելի, կ'ուզեմք զգեստներ կրել
Ձեր ըսպիտակ ձեռքը օգնէ թող մեզի (ընտիր.
Եւ թող ընտրէ զանոնք, եւ թող պատրտեն
Ձեր նաթիշտներն, որ վրանիս լաւ պատշանին.
Ձի այդ ճամբէն ետ կենալու կամք չունինք:
— Այդ դիտեցէք, պատասխանեց օրիորդն,
Ինչ որ կ'ընեմ: Մետաքս ունիմ ես իմ քով:
Գուռք վահանով մը ղրկեցէք ինձ քարեր,
Եւ ըզգեստներն ուզածնուդ պէս կը շինենք»:

Գուռթեր՝ Սիգֆրիդ երկուքն ալ զոհ մընացին:
Ըսաւ բամբիշն. « Որո՞նք են ձեր ընկերներն,
Որ ձեզի հետ պիտի հազուին ու երթան
Դեպ հեռաւոր այդ արքունիքն»: — Ե՛ս, ըսաւ
Արքայն, չորրորդ. երկու հատ իմ մարդերես,
Դանկուարտ՝ Հագէն՝ կ'ընկերանան դէպ ի հոն:
Ո՛վ տիկին, ո՛չ դըրեք դուք իմ խօսքերուս.
Չորս օրուան մէջ իւրաքանչիւր մեր չորսին
Պէտք է երեք տարբեր զգեստ լաւ կերպատէ,
Որպէս զի մենք վերադառնալ կարենանք

Բըրունհիլդի երկրէն առանց շինելու»:

Ազնուօրէն անկէ հրաժեշտ առնելով
Ձոյգ իշխանները մեկնեցան: Թագուհին
Քրիմֆիլդ իրենց սրբկապանէն կանչեց դուրս
Երեսուն հատ օրիորդներ, ամէնքն ալ
Ունենալով ճարտարութիւն եւ հանճար
Նմանօրինակ զործուածներու համար նուրբ:
Ձիւնի նըման շինջ մետաքսներն արուայիկ,
Եւ առույցտի նըման կանաչ մետաքսներ
Ձագամանկի՝ նշելուզեցին քարերով:
Ձանոնք կտրեց ինք Քրիմֆիլդ՝ կոյսը սիրուն:
Ձուկի մորթերը հեռաւոր ծովերու,
Որ այն ատեն ամէն ոքի կը թուէին
Արտասալոր, կը ծեփէին մետաքսէ
Լուսացնցով պըհիւններով: Լըսեցէք
Գուռք արդ պերճանքն այն հրաշալի զգեստներուն:
Մարդքոյի եւ Լիբիոյ լաւագոյն
Մետաքսներէն՝ զորոնք հրեք կրած ըլլան
Թագազուհինք՝ զործածուեցան շուայօրէն:
Քրիմֆիլդ այսպէս իր բարի կամքը կ'ուզէր
Որ երեւար յայտնի հանդէպ քայհուունս:
Եւ զի իրենց ճամբորդութեանը համար
Կ'ուզէին այնքան թանկագին ըզգեստներ,
Պատշաճագոյն թուեցան իրենց կնոջներն,
Եւ անոր վրայ սեւ մուշտակներ իբր ամուխ,
Որոնք այսօր իսկ տակաւին կը պնեն
Հանդիսներու մէջ դիւցազներն այրաքաջ:
Կը կայծէին արաբական ոսկւոյ մէջ
Անթիւ քարեր: Եւ անընթաց՝ շնչին չէր
Աշխատութիւնը կիններուն: Եթէ շաքաթ
Էին դըրեր աւարտելու հանդերձներն,
Եղան զէնքերն ալ մի եւ նոյն ժամանակ
Կազմ եւ պատրաստ քաջակորով պետերուն:
Երբ ամէն ինչ պատրաստուեցաւ, շինուեցաւ
Հռենոսի վրայ պնդակազմ նաւ մը փութով
Որ դէպ ի ծով տանի զանոնք: Նաթիշտներն
Ազնիւ սպառած էին իրենց խոնջնեղէն:
Իմաց տըւին մարտիկներուն թէ զգեստներն
Հըրաշարուեան՝ զոր պիտի անոնք կըրէին՝
Պատրաստ էին: Հերոսներն ինչ փափագներ
Որ օւնէին՝ էին անվրէպ կատարուած.
Հռենոսի ափն ալ աւելի ըսպասել
Ձէին ուզեր անոնք: Դոնսպան զրկուեցաւ
Իրենց զէնքի համարալուներուն՝ որ հարցնեն
Թէ կ'ուզէին նոր ըզգեստները տեսնել,
Եւ կարճ՝ երկայն ըլլալն իրենց ըսէին:
Գոնընցան անոնք բոլոր լաւ չափուած:
Յայտնեցին մեծ շորհակալիք կիններուն:
Տեսնողը պէտք է վըլայէր՝ որ երբեք
Տեսած չէր այնքան աղուոր բան երկրի վրայ:

Եւ կրնային զանոնք կըրել հանդիպով
Այն հետևորդ արգուններն մէջ: Այն ք
կրնայ ձեզի մարտիկներու աւելի
Զքնաղազեղ յիշատակել ըզգեսաներ:
Շնորհակալեաց չեղաւ երբեք խնայութիւն:
Հրաճելա տանել կ'ըղծային քաջ մարտիկներն,
Եւ զայն ըրին իբր օրիկի ասպետներ:
Արթազնեցիք՝ ողորուեցան արցունքով
Լուսապայծառ աչքեր: Ըսաւ Քրիմհիւղ.

«Ով սիրելի եղբայր, կեցէք, տակաւին
կայ ժամանակ, եւ փնտռեցէք կին մ'ուրիշ,
(Ասոր պիտի իմաստութեամբ գործ տեսնել
Ըսէի ես), որ վըտանգի չենթարկէր
Ձեր կեանքը. դուք կ'ընաք զտնել՝ ոչ հեռուն
Ասկէ՝ ձեզի ազնւագարմ ամուսին»:

Ես կ'ենթադրեմ թէ իրենց սիրտը կ'ըսէր
ինչ որ պիտի պատահէր. բառ մը հազիւ
Թէ զուրցըէի՝ ամէնքը մէկ կու լային
կրնէին. ոսկին՝ որ կը պնէր կուրծքն իրենց՝
Աղօտացած էր արցունքէն յորդառատ
Որ կը հոսէր իրենց գողտրիկ աչքերէն:

Ըսաւ Քրիմհիւղ. «Տէր Սիգֆրիդ, թոյլ տըւէք
Յանձնարարել ձեր հետաքրիճ ու շնորհին ինձ,
Իմ սիրելի եղբայրս. իրեն բան մը թող
Չըպատահի Բըրունհիլդի երկրին մէջ»:
Ան Քրիմհիւղի ձեռքերուն մէջ երզուեցաւ:
Հըգօր մարտիկը խօսեցաւ. «Յորչափ ես
կը մընամ ողջ, անհոգ եղիք, ով տիկին,
Զայն պիտի ողջ առողջ բերեմ դէպ ի Հոնն.
Ինչ որ կ'ըսեմ իբրեւ ըստոյգ բռնեցէք»:

Դէ ծըռեցաւ՝ չքնաղազեղ օրիորդն:
Աւազին վրայ բերին սպարներն ոսկեզոյն,
Եւ ըզգեստներն առին տարին բոլոր նաւ.
Բերին ձիանն. անոնք մեկնել կ'ուզէին:
Որքան չքնաղ կրնիր լացին յորդազեղ:

Պատուհաններն էին կնքած շատ սիրուն
Օրիորդներ. կ'ուռնցընէր հով մ'ուժգին
Գծը նաւուն առագաստին: Սիգֆրիդիստ
Ձէնքի 'նկերներն ալեակներուն վրայ էին
Հըռննոսի, և աւասիկ խօսեցաւ

Գունթեր արքայն. «Ով պիտի 'լլայ նաւուդիդ»:

— Ե՛ս, ըսաւ վեստ Սիգֆրիդը: Կրնամ ձեզ

[տանիլ,

Քաշեր, հոն վարն՝ ալիքներուն վրայ, գիտցէք:
Մովուն վըրայ ինծի ծանօթ են ուղիղ
Ճանապարհներն: Ուրախ զըւարթ մեկնեցան
Բուրգոնդներու երկրէն: Թեմակն իսկ եւ իսկ
Աւաւ Սիգֆրիդը, եւ առնեց զիտապէն
Դաւակն հեռու. Գունթեր ինքն ալ թի մ'առաւ:
Արժանագով, քաշախաղին կտրիճներն

Հեռացան այսպէս ցամաքէն: Հետերին
կը տանէին համադաժներ պատուական,
Գինիին լաւ գոր գըտան Հոննի վրայ:
Ձիերն հանդարտ էին, իրենց դիրքն՝ հանգիստն
Անթերի էր. կը տահէր նաւը դէպ ի ծով:
Եւ մարտիկները չունէին ոչ մի հոգ:
Պիղի պարաններն առագաստին կապեցին
Պնդապէս, քան մըղոն ըրին ցայգ չեղած,
Յաջողակ հով մը կը փրէր դէպ ի ծով:
Եւսըր խոշնէքն իրենց յետոյ պատնետեց
Յաւ կրնէրուն: Առաւօտն էր տասներկորդը՝
Ինչպէս մեզի 'սուեցաւ, հովըրը զանոնք
Տարած էին հեռաստան՝ դէպ իսենչտայն,
Բըրունհիլդի երկիրը. տեղ մը՝ որուն
Եւսթ էր մի միայն Սիգֆրիդը քաշարին:

Արքայն Գունթեր երբոր տեսաւ ամրոցներն
Անթիւ եւ լայն մարզերն՝ ըսաւ յանկարծոյն.

«Ըսէք ինձ, տէր Սիգֆրիդ, ասոնք կը ճանչնաք.

Որո՞ւ եւն այս բերդերն եւ այս պերճ երկրիւն:
Ես իմ կեանքիս մէջ, պէտք է ստոյգը խօսիմ,
Այն մէկ երկրի մէջ չեմ տեսած բարեկեցութեան
Այդքան բերդեր, որոնք առջեւ են հաւա:
Ենեւ արեւոյ պէտք է հօգ' ըլլայ շատ»:

Պատասխանեց Սիգֆրիդը. «Ինծի ծանօթ են.

Բըրունհիլդի ամրոցներն են ու երկրին,
Եւ է այդ բերդն իսենչտայնի. ինծի դուք
Հաւատացե՛ք անվիրապէս: Այսօր իսկ

Պիտի անսնէք հոն շատ կրնէր գեղեցիկ:
Ով մարտիկներ, ձեզի խորհուրդ կու տամ ես,
Որ բնաւ երբեք չընակասէք դուք ձեզի,
Այլ խօսիք միշտ նոյնն. աս ինձ լաւ կը թըւի:
Եթէ այսօր իսկ Բրունհիլդի երեւանք,
Մենք բամբրիլին առջեւ ըզգոյ՜ պէտք է 'լլանք:
Հազիւ թէ մենք սիրակաթ կրնը տեսնենք
Իրեններով, դուք, դիւցազներ, ամէնքնիդ
Ըսէք նոյն բանը. թէ Գունթեր իմ տէրս է,
Եւ ես իր հօտն եմ, աւասիկ այս կերպով
Պիտի իր իրներն ամէն գտնի կ'առնաք»:

Պատրաստ էին անոր ըսածն ընկու.

Հաւանեցան ամէնքն՝ չըպարտ թէպէտեւ
Խօսեցան այնպէս ինչպէս ինքը կ'ուզէր.

Աս իրենց լաւ յաշնդեցաւ, երեւցաւ

Երբ Բրունհիլդի առջեւ Գունթերը թագաւորն:

«Այսչափ ընելս, այսչափ ըսելս զոհացում

Տալու համար չէ միայն քու իրաւորդ.

Այլ Քրիմհիւղի՝ չքնաղազեղ քու ժըրըրդ.

Որ իբրը իմ հոգին եմ, ամարմինս է.

Եւ ասոր մէջ կ'ուզեմ սիրով ծառայել

Որպէս զի նէ իմ ծոցի կրնըս ըլլայ»:

(Շարունակելի) Թարգմ. Հ. Ա. ՂԱՅԻԿԵԱՆ